

LUBOMÍR ŠRÁNEK:

JAK JSME V HLINSKU SKAUTOVALI VE TŘICÁTÝCH LETECH

G.- Zlín 1983

1 originál	1 - Jitka
kopie	1 - Muzeum, Hlinsko
kopie	1 - Luba
kopie	1 - Karla
kopie	1 - Míra Akrman
kopie	1 - Hájkovi 16. 9. 1985
kopie	1
kopie	1
kopie	1

Předmluva

Skautingu vděčím za mnohé. Naučil mne žít v přírodě a asi mne dovedl až k horolezectví. V přírodě jsem se učil rozdělovat věci a myšlenky na důležité, méně důležité a nanicovaté. Tak jsem se pomalu dopracovával k vlastnímu životnímu názoru.

Skauting však nebylo jen chození a poznávání přírody. Scházeli jsme se i v týdnu na schůzkách, kde jsme připravovali nedělní program a také se mnohému učili.

Na výletech a táborech jsme si musili dělat a organizovat všechno sami. Stavěli jsme stany, musili opatřit a dopravit materiál na poděsady, udělat bezpečné ohniště a na táboře postavit kamna a když to bylo možné, tak celou kuchyň. Samozřejmě jsme musili dělat rozpočet na jídlo a vařit - zadržovala to vždy družina, která měla službu. Jedině na táborech Vlčat a Šotků byl dospělý, který řídil práce v kuchyni. Na každém táboře bylo nutné upravit studánku a vybudovat latrinu, která byla slavnostně otvírána. Na stavbu kuchyně byl specialista Míra Akrman, o vybudování latriny jsem se obvykle staral já, ale zahajovací projev patřil Cardovi Musilovi.

Některé naše výlety byly spojeny se službou. Sem patří výpomoc KČST při značkování turistických cest, spolupráce při lyžařských závodech, pořádaných obvykle S.K.HLINSKO. Start i cíl býval u Jatek. Na sánkách jsme sem dovezli a postavili náš největší stan /rakouský/. V něm jsme vařili čaj pro závodníky. Ostatní skauti vybírali vstupné a konali pořádkovou službu. Také jsme pomáhali a hlídávali při střeleckých závodech Mysliveckého spolku a podobně jsme si vypomáhali se všemi nestraničnými spolky. Byli to KČST, Sokol, Sportovní klub a Myslivci. Mezi tyto spolky patřili i hasiči, ale na konkrétní spolupráci s nimi si nevzpomínám.

Jako skauti jsme pomáhali svému Místnímu sdružení při pořádání tanečních zábav - čajů - ve Skautském domově. Při těchto zábavách hrála hudba /obvykle profesionální/ a tančilo se. Nápoje /čaj, kávu, limonády, pivo/ se prodávaly ve vlastní režii. Ze vstupného se musela platit obecní dávka /vstupenky byly razítkované obec.úřadem/. Čaje byly kromě společenského uplatnění, když se to povedlo, i finančním přínosem pro Místní sdružení. Jako pořadatelé jsme se museli slušně chovat, umět obsluhovat a dbát, aby všechna děvčata, tedy i neznámá nebo méně atraktivní si dostatečně zatančila. Také bylo nutné sál připravit, podlahu navoskovat a druhý den zas uklidit. Vše se bylo třeba naučit.

Pozoruji, že ubývá pamětníků let třicátých, kdy jsme v Hlinsku skautovali. Možná, že jednou bude někdo chtít o této době a skautingu zvláště něco více vědět a tak bych mu chtěl přispět svojí trochou. Možná, že podobný nápad měl, má, nebo bude mít i někdo další z tehdejších skautů. Když se sejde více takových vzpomínek, bude možno se dopracovat objektivního pohledu.

Zlín, listopad, 1983

